

தாயின்மலே ஆணை! தந்தமைலே ஆணை!
 தமிழகமலே ஆணை!
 தபயஎன் தமிழ்மலே ஆணையிட்டே நான்
 ததோழரே உரகைகின்றனே:

நாயினும் கீழாய்ச் சநெந்தமிழ் நாட்டார்
 நலிவதநான் கண்டும்,
 ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
 உழைத்திட நான் தவறனே.

தமிழரின் மனேமயை இகழ்ந்தவனான
 தாய்துத் தாலும் விடனே!
 எமநதது வாயனெ எதிரிகள் கோபி
 இட்டழைத் தாலும் தொடனே!

"தமக்கொரு தீமன" என்று நற்றமிழர்
 எனையழைத்திடில் தாவி
 இமபைபினில் ஓடித் தரக்கடவனே நான்
 இனிதாம் என ஆவி!

மானமொன்றே நல் வாழ்வனெக் கொண்டு
 வாழ்ந்தஎன் மறவநேதர்
 பபனகைள் அல்லர்; அவர் வழி வந்தோர்
 புலிநிகர் தமிழ் மாந்தர்!

ஆனஎன் தமிழர் ஆட்சியை நிறுவ
 அல்லல்கள் வரின் ஏற்பனே!
 ஊனுடல் கடைபினும் சநெந்தமிழ் நாட்டாக்
 குவப்புடன் நான் சரேப்பனே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093b.htm#dt139>